

РЕШЕНИЕ

№ 113

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 141 СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ СТ.
ХАЗЪРБАСАНОВА

при участието на секретаря ПАОЛА ЦВ. РАЧОВСКА
като разгледа докладваното от СИЛВИЯ СТ. ХАЗЪРБАСАНОВА
Гражданско дело № 20231110124058 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Дял I, глава XII от ГПК.

Образувано е по искова молба на „Д“ ЕАД срещу С..., с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, вр. чл. 49 ЗЗД за заплащане сумата от 2327,63 лв., представляваща регресно вземане за заплатено застрахователно обезщетение за репарирание на увреждания по джантата на лек автомобил марка „БМВ" модел „Х 5 М 50 Д" с рег. № СВ8612СА, резултат от ПТП, настъпило на 12.07.2021 г. в гр. София при движение по бул. „Т“ през организирания обходен маршрут, поради извършвани ремонтни дейности, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба 05.05.2023 г. до окончателното изплащане.

Ищецът „Д“ ЕАД твърди, че в изпълнение на задълженията си по договор за застраховка имущество „Каско +“, застрахователна полица № 440220213022853 е заплатил на застрахования при него собственик сумата 2327,63 лв. – обезщетение за щети на л.а. марка „БМВ" модел „Х 5 М 50 Д" с рег. № СВ8612СА, резултат от ПТП, настъпило на 12.07.2021 г. в гр. София при движение по бул. „Т“ през организирания обходен маршрут, поради извършвани ремонтни дейности. Водачът на преминал през несигнализиран, небезопасен и неподсигурен участък от пътното платно с наличие на дупка, запълнена с чакъл и част от бордюр, като вследствие на надигане на бордюра, били нанесени имуществени вреди на посочения по горе автомобил, именно – увреждания по предна лява гума и предна лява джанта, а отговорен за настъпилото ПТП бил ответникът С..., предвид неизпълнение на задълженията му по чл. 31 ЗП и ангажиране на гаранционно-обезпечителната му отговорност по чл. 49 ЗЗД. След подадено заявление в „Д“ ЕАД била образувана щета № 44012132120614 и било изплатено обезщетение за увреждания по гумата на „Ф“ ООД в качеството му на лизингодател. След водена кореспонденция и становище от „Ауто Бавария“ ООД, че увредената от събитието джанта не подлежи на ремонт, а трябва да бъде сменена с нова, застрахователят изплатил и сумата от 2327,63 лв. на „Ауто Бавария“ ООД. По тези доводи и на основание чл.410 КЗ ищецът предявява регресната си претенция за заплатено застрахователно обезщетение и моли ответникът да бъде осъден да заплати сумата от 2327,63 лв. – регресно вземане за заплатено застрахователно обезщетение, ведно

със законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба 05.05.2023 г. до окончателното изплащане. Претендира разноски.

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК подава отговор на исковата молба. Не оспорва плащането от ищеца на застрахователното обезщетение, както и наличието на застрахователно правоотношение. Оспорва наличието на небезопасен и изрязан участък на пътното платно на мястото на възникване на твърдяното ПТП. Оспорва факта на възникване на задължение за ищеца да заплати застрахователно обезщетение. Оспорва наличието и механизма на процесното ПТП. Счита, че размерът на щетите бил преценен завишено. Прави възражение за съпричиняване от страна на водача на вредите по процесния автомобил, който не бил съобразил поведението си на пътя с конкретната пътна обстановка. Моли съда да отхвърли иска като неоснователен.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, намира **от фактическа и правна страна следното:**

Предмет на производството е осъдителен регресен иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД, вр. чл. 45 ЗЗД. Съгласно чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 от Закона за задълженията и договорите.

Необходимите предпоставки за поражение на предвидената в закона суброгация са: 1) да е сключен договор за имуществено застраховане, в изпълнение на който 2) застрахователят е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение и 3) възлагане на друго лице - изпълнител, извършването на определена работа, осъществен фактически състав по чл. 45 ЗЗД от физическото лице пряк изпълнител на работата с необходимите елементи (деяние, вреда имуществена и/или неимуществена, причинна връзка между деянието и вредата, противоправност и вина, която се предполага), вредите да са причинени от изпълнителя при или по повод извършването на възложената му работа.

Установява се по делото, че за процесното МПС е бил сключен договор за застраховка „Каско+“ в сила към датата на процесното ПТП, както и че във връзка с настъпилото застрахователно събитие ищцовото дружество е заплатило на лизингополучателя застрахователно обезщетение в размер на 2327.46 лв. с преводно нареждане от 04.04.2023 г.

Възражението на ответника, че не е бил съставен констативен протокол за настъпване на ПТП е неоснователно, тъй като липсата на протокол за ПТП не означава, че същото не се е състояло, тъй като съгласно чл. 125 ЗДвП службите за контрол на Министерството на вътрешните работи посещават задължително мястото на пътнотранспортното произшествие в изрично посочените в разпоредбата хипотези, в които не попада процесното ПТП.

Неоснователни са и възраженията, че е ограничено правото на защита на ответника предвид липсата на конкретизация на местоположението и размерите на твърдяната от ищеца дупка, съобразно чл. 127, ал. 1, т. 4 ГПК. Ищецът е посочил местоположението на дупката – в гр. София, на обходен маршрут на бул. „Т“ поради извършвани ремонтни дейности на булеварда. По делото не е спорно, че между същите страни се е развило гр.д. 35756/2022 г. на СРС, 177 състав и същото е приключило с постановяване на влязло в сила Решение № 12125/02.11.2022 г., с което ответникът е осъден да заплати на ищеца сума в размер на 427,31 лв., представляваща изплатено застрахователно обезщетение, вследствие на настъпило ПТП на 12.07.2021 г. в гр. София при обходен маршрут на бул. „Т“ с участието на МПС марка „БМВ“ модел „Х 5 М 50 Д“ с рег. № СВ8612СА и сумата от 15 лева – ликвидационни разходи, ведно със законната лихва върху пълната сума от 442,31 лв.

от 01.07.2022 г. до окончателното изплащане на вземането.

Съобразно т.3 на Тълкувателно решение № 3/22.04.2019 г. по т.д. № 3 по описа за 2016 г. на ОСГТК на ВКС, решението по уважен частичен иск за парично вземане се ползва със сила на пресъдено нещо относно правопораждащите факти на спорното субективно материално право при предявен в друг исков процес иск за защита на вземане за разликата до пълния размер на паричното вземане, произтичащо от същото право. Независимо, че в настоящия случай не налице предявен частичен иск по гр.д. 35756/2022 г. на СРС, 177 състав, а се касае за две самостоятелни претенции, във връзка с едно и също пътно-транспортно произшествие, мотивите на решението по гр.д. 35756/2022 г. на СРС, 177 състав се ползват с доказателствена сила, преценявана по вътрешно убеждение от съда и съобразно всички данни по делото, респ. същата може да бъде оборена чрез всички доказателствени средства.

Съгласно чл. 3 от Закона за пътищата, пътищата са републикански и местни, като местните пътища са общински и частни, отворени за обществено ползване, които осигуряват транспортни връзки от местно значение и са свързани с републиканските пътища или с улиците. Разпоредбата на чл. 31 от ЗП предвижда, че изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществяват от общините. Съгласно чл. 3, ал. 4 от ЗП, Списъците на републиканските и общинските пътища и промените в тях се утвърждават от Министерския съвет по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството след съгласуване с кметовете на общините. В изпълнение на това нормативно изискване е прието Решение № 236 на Министерския съвет от 2007 г. за утвърждаване на списък на общинските пътища, изменено и допълнено с решения на Министерския съвет № 155 от 2009 г., № 301 и 677 от 2011 г., № 807, 871 и 1016 от 2012 г., № 340 и 646 от 2014 г., № 110, 852 и 1031 от 2015 г., № 148, 255, 315, 745, 869, 957 и 1030 от 2016 г., № 68, 374, 545 и 646 от 2017 г., № 45 и 353 от 2018 г., № 359 от 2019 г., № 20, 641, 696 и 887 от 2020 г. и № 283, 285 и 670 от 2021 г., № 552 и 1028 5. Съдът, като взе предвид мястото, на което е настъпило процесното ПТП – временен обходен маршрут на бул. „Т“ в гр. София, намира, че произшествието е настъпило на общински път и отговорност за неговото поддържане е имал ответникът по настоящото дело, което се потвърждава и от представените от ответника по делото документи л. 44-44 от делото.

Доколкото ответникът е юридическо лице, съдът намира, че неговата отговорност може да бъде ангажирана на основание чл. 49 от ЗЗД, съгласно Постановление № 7 от 1959 г. на Пленума на Върховния съд. Разпоредбата на чл. 49 от ЗЗД предвижда, че този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Отговорността по чл. 49 от ЗЗД има обезпечително-гаранционна функция (така Постановление № 7 от 29.12.1958 г.). За възникване на отговорността по чл. 49 от ЗЗД са необходими следните предпоставки: 1) възлагане на друго лице - изпълнител, извършването на определена работа, 2) осъществен фактически състав по чл. 45 ЗЗД от физическото лице - пряк изпълнител на работата с необходимите елементи (деяние, вреда - имуществена и/или неимуществена, причинна връзка между деянието и вредата, противоправност и вина), 3) вредите да са причинени от изпълнителя при или по повод извършването на възложената му работа. Неоснователни са възраженията, че ищецът не е доказал при условията на пълно и главно доказване наличие на дупка на пътното платно, нито наличието на причинно-следствена връзка с щетата.

По делото е представено уведомление за щета № 44012132120614 от 13.07.2021 г., от който се установява, че на 12.07.2021 г. водачът Г. С. е управлявал процесния автомобил, като през обходния маршрут на бул. Т, който бил в ремонт към този момент, преминал през дупка, запълнена с чакъл и част от бордюр, вследствие на което бордюрът се надигнал и нанесъл щети по автомобила. От представените опис-заключение по образуваната щета (л. 22 от делото) и Становище на Ауто Бавария от 30.12.2022 г. се установява, че джанта

предна Л не подлежи на ремонт. Същата била изработена чрез машинна специфична фабрична обработка полиране, шлайфане и термична баня, поради което е за смяна на стойност 2073 лв., без ДДС. Ищецът е определил застрахователно обезщетение в размер на 2327,63 лева, изплатени на Ауто Бавария, видно от представеното платежно нареждане (л. 28 от делото).

По делото като свидетел е разпитан Г. Р. С. – водач на автомобила. Заявява, че си спомня за инцидента. През 2011 г. се движел по бул. Т, който се ремонтирал по посока от бул. България към посока ул. Луи Айер. Там имало изкопи направени, нахвърляни материали от ремонтните дейности. Целият бул. Т бил в ремонт, но в тази част имало обход. Обходът бил наляво покрай блокови пространства. Свидетелят преминал през насипите и отдолу излязъл бордюр, който бил засипан. Следствие на това предна лява гума на автомобила била скъсана и предна лява джантата била ударена. Автомобилът бил БМВ Х5, рег. № СВ 8612 СА. Обходният маршрут бил около бензиностанция Петрол. Нямаło забранителни знаци за преминаване.

По делото е изслушана и приета неоспорена от страните съдебно автотехническа експертиза. Установява, че най-вероятният механизъм на осъществяване на ПТП е посоченият в протокола и свидетелските показания, като причинените вреди са в пряка причинно-следствена връзка с него. Размерът на щетите по средни пазарни цени възлиза на 2327.63 лева.

От анализа на събраните по делото доказателства следва изводът, че наличието на дупка на пътя и механизъм на ПТП е несъмнено установен – показанията на свидетеля Г. С., относно наличие на необозначена и несигнализирана дупка на пътя кореспондират, както с описанието на събитието в уведомление за щета № 44012132120614 от 13.07.2021 г., така и със заключението по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза, което съдът кредитира като компетентно изготвено, и посоченото от вещото лице, че вредите по лекия автомобил са в причинна връзка с посочения механизъм на процесното ПТП. В процесния случай съдът намира, че по делото безспорно се доказва, че длъжностните лица от администрацията на ответника са бездействали при изпълнението на задълженията им по чл. 31 от ЗП и чл. 3 и чл. 167 от ЗДвП, т. е. налице е неизпълнение на законово задължение.

С плащането на застрахователно обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или срещу лицето, застраховало неговата гражданска отговорност. За възникване на регресното вземане е необходимо да се установят следните факти: да е сключен договор за имуществено застраховане, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на ответника, да е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение. Заплащането на обезщетението и наличието на застрахователно правоотношение не се оспорват от страните. Механизъм на ПТП, настъпилите вреди, както и причинната връзка между двете, съдът намира за установени от представеното уведомление за щета, приетата експертиза и свидетелските показания. С оглед на всичко изложено, съдът приема, че е настъпил застрахователен риск, носен от ищеца, като в изпълнение на договорното си задължение, същият е заплатил застрахователно обезщетение в размер на 2327.63 лева. Обемът на суброгационното право включва както правата срещу физическото лице - пряк причинител на вредата, така и правата на увредения срещу лицата, които носят отговорност за чужди виновни действия - в този смисъл р. V от ППВС № 7/4.10.1978 г. Не се спори, че улиците, на които е реализирано произшествието, се намират в населено място и не са част от републиканската пътна мрежа, а представляват местен път по смисъла на Закона за пътищата и като такъв са публична собственост на С.... На това основание именно ответникът е задължен да осъществява

дейностите по поддържането му, включително да означаи съответната неравност, дупка, с необходимите пътни знаци, с оглед предупреждаване на участниците в движението съобразно, както и да отстрани съответни препятствия във възможно най-кратък срок – така чл. 167, ал. 1 ЗДвП. Общината като юридическо лице осъществява тези дейности чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението. Установената дупка по пътното платно представлява "препятствие на пътя" по смисъла на § 6, т. 37 от ДР ЗДвП, тъй като нарушава целостта на пътното покритие и създава опасност на движението. По делото не се доказва тази дупка да е била обезопасена с нарочен пътен знак, който да указва на водачите да я заобиколят, за да продължат движението си. Налице е бездействие на служителите на Общината, натоварени със задължението да сигнализируют препятствията по пътя и да ги отстраняват, с което да обезпечават безопасността на движението, поради което и на основание, ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди. Налице е основание за суброгация срещу ответника. Не се установява съпричиняване на вредоносния резултат. Следва да се отбележи, че в дължимата грижа при управление на МПС не се включва изискване за знание за неравностите по пътя или презумиране за наличие на такива. Необозначената и несигнализирана дупка не представлява предвидимо препятствие по смисъла на, за да е налице задължение за водача да избира скоростта така, че да може да спре.

Според заключението на САТЕ пазарната стойност на щетите към датата на застрахователното събитие е 2327,63 лв. Обемът на регресното вземане се определя от размера на действителните вреди, но не повече от извършеното застрахователно плащане. Ето защо в полза на ищеца е възникнало вземане в размер на извършеното плащане, а именно 2327,63 лв.

Искът следва да бъде уважен за цялата претендирана сума, както и да се присъди и законната лихва за забава върху главницата, считано от подаване на исковата молба – 05.05.2023 г. до окончателното погасяване. С оглед изхода на производството, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, на ищеца следва да се присъдят разноси в размер на 50 лв. – държавна такса в настоящото производство, 300 лева – възнаграждение за изготвяне на експертиза и 639,31 лв. адвокатско възнаграждение, което не е прекомерно предвид правната и фактическа сложност на делото и материалния интерес по същото. Адвокатския хонорар е договорен на минимума при съобразяване на чл. 7, ал. 2, т.2 НМРАВ и на обстоятелството, че е включен ДДС в същия. При този изход на спора на ответника не се дължат разноси.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С..., ЕИК: ..., с адрес на управление гр. София, ул. ..., да заплати на Д ЕАД, ЕИК: 121718407, със служебен адрес: гр. София, ул. ... на основание чл. 410 КЗ във вр. с чл. 49 от ЗЗД сума в размер на **2327.36 лв.**, представляваща изплатено застрахователно обезщетение, вследствие на настъпило ПТП на 12.07.2021г. в гр. София при обходен маршрут на бул. „Т“ с участието на МПС марка „БМВ“ модел „Х 5 М 50 Д“ с рег. № СВ8612СА, ведно със законната лихва върху сумата от 05.05.2023 г. до окончателното изплащане на вземането, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сума в размер на **989,31 лева**, представляваща направени в настоящото производство разноси.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

На основание чл. 7, ал. 2 ГПК на страните да се връчи препис от решението.

Съдия при Софийски районен съд: _____